

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 288 ΑΚ

Το άρθρο 288 του ΑΚ, ρυθμίζει αποκλειστικώς το ζήτημα της εκτέλεσης της συμβάσεως κατά την καλή πίστη και τα χρηστά συναλλακτικά ήθη. Χρησιμεύει δηλαδή μόνον όταν δεν ζητείται η εκτέλεση της σύμβασης, σύμφωνα με τα συμβατικώς υπεσχημένα, παρά όταν ζητείται η υπέρβαση των υπεσχημένων αυτών, ακριβώς επειδή η καλή πίστη απαιτεί την υπέρβασή τους. Με άλλα λόγια, η εν λόγω διάταξη επιτελεί μόνον συμπληρωτικό ή διορθωτικό ρόλο στη λειτουργία της συμβάσεως¹. Συγκεκριμένως, η ΑΚ 288 στηρίζει αγωγικό αίτημα, στηριζόμενο :

είτε (i) σε δημιουργία παρεπομένων συμβατικών υποχρεώσεων, (δηλαδή υποχρεώσεων που δεν είχαν προβλεφθεί στην σύμβαση),

είτε (ii) στην ανάγκη μεταβολής της κύριας παροχής (τροποποίηση : διεύρυνση, μείωση, αλλοίωση)

είτε (iii) στην κατάργηση της ενοχής

είτε (iv) στην δημιουργία νέας ενοχικής σχέσεως μεταξύ των αρχικώς συμβληθέντων

είτε (v) στη μετενέργεια της ενοχής².

¹ Σταθόπουλος, στον ΑΚ των Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, υπό το άρθρο 288 περιθ. αριθ. 14 σελ. 28 επ.

² Βλ. Σταθόπουλο, αμέσως ανωτέρω, υπό το άρθρο 288 περιθ. αριθ. 43-66 σελ. 36 επ. Απ. Γεωργιάδη, ανωτ., § 14 περιθ. αριθ. 22-34 σελ. 182 επ. Από τη συναφή πρόσφατη νομολογία, βλ. ΟλομΑΠ 9/1997 Ελλ-Δνη 38,767. ΑΠ 1346/1993 Ελλ-Δνη 35,1597. ΑΠ 293/1992 Ελλ-Δνη 34,1293.